

inspektionen og forskellige Forbedringer i den ikke er upaakrævet.

De foreslaaede Straffebestemmelser kan jeg anbefale, men jeg maa rette et Spørgsmaal til Ministeren angaaende Bestemmelserne i § 2 og § 23. I § 2 hedder det: „Modtagelse af Indlaan fra en ubestemt eller skiftende Kreds af Indskydere er — bortset fra den af Staten i saa Henseende drevne Virksomhed — forbeholdt Banker og Sparekasser.“ Jeg ved ikke, om der her sigtes til de saakaldte Andelskasser, eller om der ogsaa sigtes til de saakaldte Spareforeninger. Heller ikke Bestemmelserne i § 23 er klar. Der staar her: „Udenfor Lovens Omraade faldende Foretagender, der indtil den 1. Oktober 1924 har modtaget Indskud fra en ubestemt eller skiftende Kreds af Indskydere eller i det hele drevet Bankvirksomhed, kan af Ministeren for Industri, Handel og Søfart erholde Tilladelse til at fortsætte hermed indenfor et Tidsrum af 3 Aar fra Lovens Ikrafttræden.“ Er der her tænkt paa Spareforeninger i dette Ords almindelige Betydning, f. Eks. den Spareforening, vi havde til Behandling i Udvalget vedrørende Diskontobanken, Spareforeningen N. I. O. G. T., 1 440 Indskydere, med en Kapital af 36 000 Kr., indsat paa en enkelt Konto? Er det den Slags Spareforeninger, der er tænkt paa, eller er det kun Andelskasserne? Kan en Spareforening som f. Eks. Spareforeningen N. I. O. G. T. fremtidig ukontrolleret fortsætte sin Virksomhed, eller falder den ind under denne Lov? Dette fremgaar ikke klart af de nævnte Bestemmelser. Derimod er jeg paa det rene med, at de saakaldte Andelskasser kommer ind under Lovens Bestemmelser.

Jeg vil slutte med at udtale min Glæde over, at Ministeren saa klart og tydeligt i Bemærkningerne til Lovforslagets § 23 fremhæver, at Nationalbanken omfattes af Loven; dette er mig en Tilfredsstillelse.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Aksel Jensen: Der er et gammelt Ord, der siger, at af Skade bliver man klog, men sjældent rig. Naar man tænker paa dansk Bankvæsen i de senere Aar — og jeg kunde for saa vidt tage udenlandsk

Bankvæsen med — er der sikkert mange, der maa sande det gamle Ord, at af Skade bliver man klog, men sjældent rig. Det er gaaet saaledes for mange, at de har tabt de Penge, de havde indsat i Bankerne. Mange ældre Mennesker, som havde sparet sammen for at have noget at leve af paa deres gamle Dage, har tabt alt, og yngre Mennesker, som havde sparet noget sammen til at sætte Bo for, har faaet deres Indlaan beskaaret. De fleste har jo ment, at naar man anbragte sine Penge i Banker, og disse Banker ikke alene havde en Aktiekapital, men ogsaa Reserver, og der tilmed var et Tilsyn med Bankerne og en Banklov, som gav Regler for deres Virksomhed, saa var de fritaget for at lide Tab paa saadanne Indlaan, men disse Forventninger har desværre ikke holdt Stik. Og lige saa vist som det samfundsmæssigt set er skadeligt, at saadanne Tab lides, fordi det svækker Opsparingslysten, lige saa vist maa det være vor Opgave at søge at hindre saadanne Tab i Fremtiden. Vi hører jo nu, at adskillige ræsonnerer som saa, at hellere maa de bruge de Penge, de tjener, end anbringe dem i en Bank, men det er efter min Mening en usund Tankegang, og vi skal søge at fjerne Grundlaget for den.

Derfor mener jeg, det maa være Hovedopgaven ved en Ændring af Bankloven at drage Lære af de Skader, der er sket, at benytte de Erfaringer, der er indhøstet, og til et saadant Arbejde er vi fra vor Side villige til at bidrage; vi er villige til paa Grundlag af de indvundne Erfaringer at medvirke til Ændringer i den bestaaende Lov.

Men jeg vil alligevel straks gøre opmærksom paa, at største Delen af de Skader, der er sket, har i Virkeligheden deres Rod i Tiden, der ligger forud for Bankloven af 1919, det maa ikke glemmes, naar der nu er Tale om at revidere den bestaaende Lov. Jeg er ikke i Tvivl om, at de Bestemmelser, som findes i den nugældende Lov, og Bankspektionen, der blev oprettet, da Bankloven i 1920 traadte i Virksomhed, ikke alene har bidraget til at afdække de skete Skader, men ogsaa i høj Grad har bidraget til, at der nu vises større Forsigtighed indenfor Bankerne, med andre Ord, at Bankloven i sin Helhed har bidraget